

The Promise and Impossibility of Unity

Rabbi Avi Strausberg – strausberg@hadar.org

1. Rabbi Aharon Yaakov Greenberg, Itturei Torah on Mayana Shel Torah, 20th c.

"Why is 'that it was good' not written on the second [day]? Because on it, separation/controversy (*machloket*) was created. As it is said: 'And it was dividing between water and water' (Genesis Rabbah 4). This is difficult, for on the third day there was also a separation between light and darkness, so why is 'that it was good' stated there? Rather, between light and darkness, which are two opposites in their essence, a difference is necessary, and that difference is desirable and good. For it is impossible for light and darkness to serve together. This is not the case with water and water, which are a single essence, and if there is a separation and distinction between them, it is not a good sign.

למה אין כתוב בשני 'כי טוב', לפי שבו נבראה מחלוקת. שנאמר ויהי מבדיל בין מים למים (ב'ר ד). וקשה, הרי ביום ג' גם כן היתה הבדלה בין אור לחושך, ולמה שם נאמר 'כי טוב'? אלא, בין אור לחושך, שהם במהותם שני ניגודים, צריך להיות הבדל, וההבדל רצוי וטוב. כי אי-אפשר לאור ולחושך לשמש כאחד. מה שאין כן מים ומים, שהם מהות אחת, ואם אצלם יש פירוד והבדל, אין זה סימן טוב.

2. Beresheit Rabba 84:1

It's taught: "Gather, gather his children, and they will be saved from Esav."

The **strength of coming together**, this is what saved Jacob when he returned to the land of Israel with the tribes from the hands of Esau and the officers. This verse refers to the power of unity, both of Jacob and his children. The strength of their unity saved them when Jacob returned to the land of Israel with the children of Israel, and Esav and his leaders were forced to leave the

דורש הפסוק (ישעיה נז) בזעקך יצילוך קבוציך, תני כנוסו וכנוס בניו הצילו מיד עשו... **כינוסו וכינוס בניו**, הכח שהיו מאוחדים יחד, זה הציל את יעקב כאשר שב לארץ ישראל עם השבטי יה מיד עשו ואלופיו, שהם כולם הסתלקו מארץ ישראל ויעקב ובניו נשאר בארץ ישראל.

land. But, Jacob and his children remained in the land of Israel.	
---	--

3. R. Noah Shalom Berezovsky, Netivot Shalom, Vayishlach

<p>We learn from this that all the difficult situations come only when they are alone. But when they are united, they have the strength to overcome anything. As it says in the foundation of service (Sefer Avodah, Ch. 2, p. 12) on the verse (Psalms 133:1), "How good and pleasant it is when brothers dwell together in unity," the explanation is that when brothers are united, they are bound together and loved as brothers. Then, all the forces of evil will be divided. For a person alone is like a single candle, a small light that can easily be extinguished, and the forces of impurity can control him. But when there is unity, when brothers dwell together in love and harmony, then all the candles, the "lamp of G-d is the soul of man" (Proverbs 20:27), unite into one great light, a flame that dispels all forces of evil. All the forces of impurity will flee and be nullified, as they belong to the world of separation.</p> <p>This is the advice for a Jew, even in the most difficult circumstances, whether spiritually, when he feels completely disconnected from G-d, or physically, when he is in distress. If he unites and connects with other Jews, it is like a great flame, from which all the forces of evil are dispelled.</p>	<p>ואנו לומדים מזה שכל המצבים הקשים באו רק בעת היותם יחידים, ואילו כאשר היו מאוחדים יחד היה להם הכח להתגבר על הכל. והוא כדאיתא ביסוד העבודה (ח"ב י, יב) עה"פ הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד, ומפרש, שבת אחים שהם קשורים יחדיו ואהובים כאחים, שאז יתפרדו מהם כל פועלי און. כי היחיד לעצמו הוא כנר יחיד שהוא אור קטן הנכבה בנקל, וכך על היחיד יכולים לשלוט כחות הסט"א, אבל בשבת אחים באהבה ואחדות, אז כל הנרות, נר ה' נשמת אדם, מצטרפים לאור אחד בחי' אבוקה, שלאורה יתפרדו כל פועלי און, שבורחים ובטלים מהם כל כחות הסט"א שהם מעלמא דפרודא.</p> <p>וזוהי העצה ליהודי גם בהיותו במצבים הגרועים ביותר, הן ברוחניות כשהוא מרגיש עצמו מנותק לגמרי מהשי"ת, והן בגשמיות, שיתאחד ויתקשר יחד עם יהודים, שאז הר"ז כאבוקה אשר ממנה יתפרדו כל פועלי און.</p>
--	--

4. R. Naftali Zvi Yehuda, Haamek Dvar, 19th c.

<p>And we will make a name for ourselves - people were set up to watch and be in charge of the thing, and they were army chiefs in charge of punishing those who would cross, since if this is not the case there</p>	<p>ונעשה לנו שם. אנשים משגיחים וממונים על הדבר ויהיו שרי צבא להעניש את העובר. דבלא זה אינו מועיל המגדל. כל זאת היה לחשש.</p>
---	---

would be no need for the tower. And all that was due to fear/suspicion.

Lest we be scattered over all the face of the earth - However, we must understand why they feared that someone might leave to another land. And it is understood that this was related to the uniformity that was among them. And since the opinions of people are not identical, they feared that people might abandon this philosophy and adopt another. Therefore they sought to ensure that no one would leave their society. And one who veered from this uniformity among them was judged with burning, just as they did to our forefather Abraham. And the "same words" can also be seen as the fact that they would kill whoever did not think like them.

פן נפוץ על פני כל הארץ. אמנם יש להבין מה חששו אם יצאו כמה לארץ אחרת. ומובן שזה היה שייך לדברים אחדים שהיה ביניהם ובאשר אין דעות בני אדם שוים חששו שלא יצאו בני אדם מדעה זו ויהיו במחשבה אחרת ע"כ היו משגיחים שלא יצא איש משוב שלהם. ומי שסר מדברים אחדים שביניהם היה משפטו לשריפה כאשר עשו לא"א. נמצא היו דברים אחדים שביניהם לרועץ שהחליטו להרוג את מי שלא יחשוב כדעתם.

5. Bavli Yevamot 14

And yet the question remains: According to **the one who said** that Beit Shammai **acted** in accordance with their opinion, **we** should **read here: "You shall not cut yourselves"** (Deuteronomy 14:1), which is interpreted to mean: **Do not become numerous factions.** **Abaye said: When we say** that the prohibition: **"You shall not cut yourselves"** applies, we are referring to a case **where two courts** are located **in one city**, and **these rule in accordance with the statement of Beit Shammai and those rule in accordance with the statement of Beit Hillel. However**, with regard to **two courts** located **in two** different **cities**, **we have no problem with it.**

Rava said to him: But the dispute between **Beit Shammai and Beit Hillel is considered like** a case of **two courts in one city**, as

ומאן דאמר עשו, קרינן כאן "לא תתגודדו" – לא תעשו אגודות אגודות! אמר אביי: כי אמרינן "לא תתגודדו" – כגון שתי בתי דינים בעיר אחת, הללו מורים כדברי בית שמאי, והללו מורים כדברי בית הלל. אבל שתי בתי דינים בשתי עירות – לית לן בה.

אמר ליה רבא: והא בית שמאי ובית הלל כשתי בתי דינים בעיר אחת דמי! אלא אמר רבא: כי אמרינן "לא תתגודדו" – כגון בית דין בעיר

<p>these two schools of thought were found everywhere, not in any specific place. Rather, Rava said: When we say that the prohibition: “You shall not cut yourselves” applies, we are referring to a case where there is a court in one city, a section of which rules in accordance with the statement of Beit Shammai and another section rules in accordance with the statement of Beit Hillel. However, with regard to two courts located in one city, we have no problem with it.</p>	<p>אחת, פֶּלַג מוֹרִין כְּדַבְּרֵי בֵּית שְׁמַאי, וּפְלַג מוֹרִין כְּדַבְּרֵי בֵּית הִלֵּל. אֲבָל שְׁתֵּי בְּתֵי דִינִין בְּעִיר אַחַת – לִית לֵן בֵּהּ.</p>
--	--

6. Rebbe Nachman, Likutei Moharan 64

<p>When God wanted to create the world, there was no place in which to create it, since there was nothing but <i>Ein Sof</i> (the Infinite One). Therefore the Holy One contracted the Light to the sides, and through this contraction the Vacated Space was made. Then, within this Vacated Space, all time and space came into existence—this being the creation of the world {as explained at the beginning of <i>Etz Chaim</i>} .</p> <p>This Vacated Space was necessary for the creation of the world, since without the Vacated Space there would have been no place in which to create the world, as explained above...</p> <p>The same is true of the aspect of dispute. If all the Torah scholars were one, there would be no place for the world’s creation. However, as a result of their dispute and their separating from one another, with each one withdrawing to a different side, the aspect of the Vacated Space is made between them. This is the aspect of the contraction of the Light to the sides, within which the world is</p>	<p>וְכַאֲשֶׁר רָצָה הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ לְבָרֵא אֶת הָעוֹלָם, לֹא הָיָה מְקוֹם לְבָרְאוֹ, מִחֲמַת שֶׁהָיָה הַכֹּל אִין סוּף, עַל־כֵּן צָמַצְם אֶת הָאוֹר לְצַדִּין, וְעַל יְדֵי הַצְמָצוּם הַזֶּה נַעֲשֶׂה חֲלָל הַפְּנוּי, וּבִתּוֹךְ הַחֲלָל הַפְּנוּי הַזֶּה, נִתְהוּוּ כָּל הַיָּמִים וְהַמְדוּת, שֶׁהֵם (בְּרִיאַת הָעוֹלָם כַּמ"ש בַּעַץ חַיִּים בַּתְּחִילָתוֹ).</p> <p>וְזֶה הַחֲלָל הַפְּנוּי הָיָה מְכַרַח לְבְרִיאַת הָעוֹלָם, כִּי בְּלִתֵּי הַחֲלָל הַפְּנוּי לֹא הָיָה שׁוּם מְקוֹם לְבְרִיאַת הָעוֹלָם כַּנ"ל...</p> <p>וְכֵן הוּא בְּחִינַת הַמַּחְלֻקוּת, כִּי אֱלוֹ הָיָה כָּל הַתְּלַמִּידֵי־חֻכְמִים אַחַד, לֹא הָיָה מְקוֹם לְבְרִיאַת הָעוֹלָם, רַק עַל יְדֵי הַמַּחְלָקָת שֶׁבִּינֵיהֶם, וְהֵם נִחְלָקִים זֶה מִזֶּה, וְכָל אַחַד מוֹשֵׁךְ עֲצָמוֹ לְצַד אַחֵר, עַל יְדֵי זֶה נַעֲשֶׂה בִּינֵיהֶם בְּחִינּוֹת חֲלָל הַפְּנוּי, שֶׁהוּא בְּחִינּוֹת צְמָצוּם הָאוֹר לְצַדִּין, שֶׁבּוֹ הוּא בְּרִיאַת הָעוֹלָם עַל יְדֵי הַדְּבוּר כַּנ"ל</p>
--	---

<p>created by means of the spoken word, as explained above.</p> <p>This is because whatever each one of them says is only for the sake of creating the world...</p>	<p>כי כל הדברים שכל אחד מהם מדבר, הכל הם רק בשביל בריאת העולם....</p>
---	---

7. Excerpt from “The Low Road,” The Moon Is Always Female, Marge Piercy

Alone, you can fight,
you can refuse, you can
take what revenge you can
but they roll over you.
But two people fighting
back to back can cut through
a mob, a snake-dancing file
can break a cordon, an army
can meet an army.
Two people can keep each other
sane, can give support, conviction...
Three people are a delegation,
a committee, a wedge. With four
you can play bridge and start
an organization. With six
you can rent a whole house,
eat pie for dinner with no
seconds, and hold a fund raising party.
A dozen make a demonstration.
A hundred fill a hall.
A thousand have solidarity and your own newsletter;
ten thousand, power and your own paper;
a hundred thousand, your own media;
ten million, your own country.
It goes on one at a time,
it starts when you care
to act, it starts when you do
it again after they said no,
it starts when you say We
and know who you mean, and each
day you mean one more